

РЕШЕНИЕ

№ 38906

гр. София, 08.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 18.09.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Златка Илиева

ЧЛЕНОВЕ: Елица Райковска
Мария Ботева

при участието на секретаря Биляна Кирилова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **4727** по описа за **2026** година докладвано от съдия Елица Райковска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.306, ал.6 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Министъра на туризма на РБ срещу разпореждане № 9610/11.03.2026 г. по адм.д. № 526/2026 г. на АССГ, 70 с-в, с което на Министъра на туризма е наложена глоба в размер на 500 лева на основание чл. 304, ал. 1 от АПК. Сочи, че разпореждането е неправилно, тъй като Е. Д. не можело да бъде възстановена на длъжност, закрита по силата на нормативен акт. Твърди, че глобата не може да бъде наложена на лице, различно от създателя на административния акт.

Ответникът, Е. Е. Д., не взима становище.

Представителят на СГП счита жалбата за основателна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, приема следното:

С атакуваното разпореждане от 11.03.2026 г. длъжностното лице на длъжност Министър на туризма на РБ е осъдено на основание чл. 306, ал. 2 вр. чл. 304, ал. 1 от АПК да заплати глоба в размер на 500 лева /255,65 евро/ за неизпълнение на влязло в сила съдебно решение от 13.05.2025 г. по адм.д. № 13007/2024 г. на АССГ, оставено в сила с решение по адм.д. № 7698/2025 г. на ВАС. Настоящият състав напълно споделя мотивите на АССГ, 70 с-в и на основание чл. 221, ал. 2, изр. 2 от АПК препраща към тях.

Неоснователни са възраженията в КЖ, че длъжността, на която Д. е следвало да бъде възстановена, не съществува. Въпросът за извършената структурна реорганизация и последиците

й за заеманата от Д. длъжност вече е бил предмет на съдебна преценка. В решението си по адм. д. № 7698/2025 г. ВАС е приел, че към датата на издаване на оспорената заповед – 17.12.2024 г., не е налице реално съкращаване на длъжността нито като нормативно определена позиция, нито като система от функции, като е съобразено и предходното възстановяване на Д. въз основа на предходно влязло в сила съдебно решение.

Следователно обстоятелствата, на които касаторът се позовава и в настоящото производство като обосноваващи невъзможност за изпълнение, вече са били предмет на съдебна преценка. В производството по чл. 304 АПК съдът не може да извършва нова преценка на правилността на тези изводи, нито под формата на преценка за наличие на неизпълнение да пререшава въпроси, разрешени с влезли в сила съдебни актове. Задължителната сила на последните обвързва административния орган и изключва възможността неизпълнението им да бъде обосновано със същите факти и правни доводи, които вече са били предмет на съдебна преценка.

Допълнително, в разпореждането на АССГ, 70 състав, е посочено, че съгл. мотивите на решението по адм. д. № 5001/2022 г. на АССГ длъжността „директор“ на Дирекция „Управление на морските плажове“ се припокрива по длъжностна характеристика с длъжността „директор“ на Дирекция „Концесиониране, наемна и регулаторна дейност в туризма“. Този извод намира опора и в разпоредбата на чл. 37 от Устройствения правилник на Министерството на туризма, от който е видно, че функциите на закритата дирекция не са отпаднали, а са разпределени между новосъздадени структурни звена. Поради това извършената структурна реорганизация не обосновава твърдяната невъзможност за изпълнение на влезлите в сила съдебни актове.

Неоснователно е и възражението на касатора, че глоба по чл. 304, ал. 1 АПК не може да бъде наложена поради обстоятелството, че съдебните актове са постановени при друг титуляр на длъжността министър на туризма. Задължението за изпълнение на влезлия в сила съдебен акт е възложено на министъра на туризма като орган по назначаването и не отпада при промяна на физическото лице, заемащо длъжността. От друга страна, глобата по чл. 304, ал. 1 АПК се налага именно на длъжностното лице, което към момента на неизпълнението заема длъжността и разполага с правомощието да извърши дължимото действие. В случая касаторът в качеството си на Министър на туризма е разполагал с правомощието да изпълни произтичащото от съдебните актове задължение, поради което обстоятелството, че не е бил титуляр на органа към момента на постановяването им, е ирелевантно за приложението на чл. 304, ал. 1 АПК.

В горния смисъл е например разпореждане на АССГ от 15.05.2025 г., допълнено с разпореждане от 07.07.2025 г., постановени по адм. д. № 2073/25 г., потвърдени с решение на троен с-в на АССГ от 25.09.2025 г. по адм. д. № 6506/2025 г.

Не променя горните изводи обстоятелството, че Министърът на туризма не разполага с правомощие произволно да създава длъжности, които не са предвидени в действащата структура на администрацията. В настоящото производство не се разрешава наново въпросът за начина, по който следва да бъде организирана структурата на Министерството, а дали е изпълнено задължението, произтичащо от влезлите в сила съдебни актове. След като извършената структурна реорганизация и значението ѝ за служебното правоотношение на Д. вече са били предмет на съдебна преценка, същата не може да бъде противопоставена като основание за неизпълнение на съдебното решение.

За пълнота на мотивите следва да се отбележи, че на Д. са били предлагани други възможности за продължаване на работата ѝ в администрацията на Министерството на туризма, включително заемане на длъжност „главен юрисконсулт“, които тя не е приела, поддържайки последователно искането си да бъде възстановена именно на длъжност „директор“. Това поведение обективно е ограничило възможностите за намиране на друго практически приемливо за двете страни

разрешение на възникналата ситуация. Посоченото обстоятелство обаче не променя предмета на настоящото производство, доколкото предложението за заемане на друга длъжност не представлява изпълнение на конкретното задължение, произтичащо от влезлия в сила съдебен акт.

При тези съображения настоящият състав намира, че са налице предпоставките по чл. 304, ал. 1 АПК за налагане на глоба – наличие на влязъл в сила съдебен акт, от който произтича конкретно задължение за административния орган, и неизпълнение на това задължение от длъжностното лице, което разполага с правомощието да го изпълни. Поради това правилно с обжалваното разпореждане на касатора е наложена глоба в минимален размер за неизпълнение на задължение, произтичащо от влязъл в сила съдебен акт.

Така мотивиран и на основание чл. 306 от АПК, АССГ, 16ти кас. с-в

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА разпореждане № 9610/11.03.2026 г. по адм.д. № 526/2026 г. на АССГ, 70 с-в.
Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.